Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/25/EF

af 4. april 2001

om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv

(EFT L 136 af 18.5.2001, s. 17)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF af 5. november 2002	L 324	53	29.11.2002
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/103/EF af 17. november 2003	L 326	28	13.12.2003
►**M3**	Kommissionens direktiv 2005/23/EF af 8. marts 2005	L 62	14	9.3.2005
►**M4**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/45/EF af 7. september 2005	L 255	160	30.9.2005

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2001/25/EF

af 4. april 2001

om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 94/58/EF af 22. november 1994 om minimumsuddannelsesniveauet for søfartserhverv ([3]) har været underkastet omfattende ændringer ([4]). Direktivet bør derfor samles, således at dets bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.

(2) Enhver indsats på fællesskabsniveau om sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening til søs skal være på linje med de bestemmelser og krav, man er blevet enige om på internationalt plan.

(3) I sine konklusioner af 25. januar 1993 med hensyn til sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs i Fællesskabet noterede Rådet sig det menneskelige elements betydning for sikker skibsfart.

(4) I sin resolution af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs ([5]) opstillede Rådet som mål at afskaffe underkvalificerede besætninger og lagde særlig vægt på en fællesskabsindsats med henblik på at styrke uddannelsen ved at udvikle fælles standarder for minimumsuddannelsesniveauer for mandskab i nøglestillinger, herunder spørgsmålet om fælles sprog om bord på EF-fartøjer.

(5) I sin resolution af 24. marts 1997 ([6]) om en strategi til fremme af EF-skibsfartens konkurrenceevne sætter Rådet sig som mål at fremme beskæftigelsen for Fællesskabets søfarende og for landbaseret personale. Med henblik herpå blev Rådet enigt om at tage skridt til at yde bistand til EF-skibsfarten, således at den kan fortsætte bestræbelserne på at opnå høj kvalitet og forbedre sin konkurrenceevne ved at sikre en fortsat høj kvalitet af uddannelserne til Fællesskabets søfarende på alle niveauer og til landbaseret personale.

(6) Uddannelseskravene ved udstedelse af erhvervskompetencegivende beviser til søfarende varierer fra den ene medlemsstat til den anden, og disse forskelle i medlemsstaternes uddannelseslovgivning på det område, der falder ind under nærværende direktiv, medfører, at uddannelsesniveauet ikke er så ensartet, som det kræves af hensyn til sikkerheden til søs.

(7) Rådets direktiv 89/48/EØF ([7]) og 92/51/EØF ([8]) om den generel ordning for anerkendelse af eksamensbeviser og erhvervsuddan-

([1]) EFT C 14 af 16.1.2001, s. 41.
([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 12.12.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 12.3.2001.
([3]) EFT L 319 af 12.12.1994, s. 28. Direktivet er ændret ved direktiv 98/35/EF (EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1).
([4]) Jf. bilag III, del B.
([5]) EFT C 271 af 7.10.1993, s. 1.
([6]) EFT C 109 af 8.4.1997, s. 1.
([7]) EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.
([8]) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 2000/5/EF (EFT L 54 af 26.2.2000, s. 42).

▼B

nelser finder anvendelse på de søfartserhverv, der er omfattet af nærværende direktiv, og bidrager til at fremme respekten for de i traktaten indeholdte forpligtelser til at fjerne hindringer for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser mellem medlemsstaterne.

(8) Den gensidige anerkendelse af eksamens- og uddannelsesbeviser i henhold til direktiverne om den generelle ordning sikrer ikke altid en harmoniseret uddannelse af alle søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, der fører medlemsstaternes flag; en sådan harmonisering er imidlertid af afgørende betydning for sikkerheden til søs.

(9) Det er derfor nødvendigt at indføre et minimumsuddannelsesniveau for søfarende i Fællesskabet; indsatsen på dette område bør bygge på de uddannelsesnormer, der allerede er fastlagt på internationalt plan, dvs. i IMO-konventionen om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold af 1978 (STCW-konventionen), som revideret i 1995. Alle medlemsstater er parter i konventionen.

(10) Medlemsstaterne kan fastsætte strengere krav end de minimumskrav, der er omhandlet i STCW-konventionen og i nærværende direktiv.

(11) STCW-konventionens reglementer, der findes i dette direktivs bilag I, bør suppleres med de obligatoriske bestemmelser i del A i STCW-koden. Del B i STCW-koden indeholder anbefalede retningslinjer, som parterne i STCW-konventionen og de instanser, der skal gennemføre, anvende eller håndhæve de i konventionen omhandlede foranstaltninger, med fordel kan følge for på ensartet vis at give konventionen fuld virkning.

(12) I overensstemmelse med STCW-konventionen bør bestemmelser om minimumshvileperioder for det vagthavende personale indgå i dette direktiv med henblik på bedre sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening af havet. Disse bestemmelser bør anvendes uanset bestemmelserne i Rådets direktiv 1999/63/EF af 21. juni 1999 om gennemførelse af den aftale om tilrettelæggelse af arbejdstiden for søfarende, som er indgået mellem European Community Shipowners' Association (ECSA) og Federation of Transport Workers' Union in the European Union (FST) ([1]).

(13) For at øge sikkerheden til søs og forebygge tab af menneskeliv og forurening af havet bør der ske en forbedring af kommunikationen mellem besætningsmedlemmerne på skibe, der sejler i Fællesskabets farvande.

(14) Besætningsmedlemmer på passagerskibe, som har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, bør kunne kommunikere med passagerne.

(15) Besætningsmedlemmer om bord på tankskibe, som transporterer farligt eller forurenende gods, bør være i stand til på effektiv vis at forebygge ulykker og nødsituationer. Det er derfor af største betydning, at der tilvejebringes en passende kommunikationsforbindelse mellem skibsføreren, officererne og de menige, som omfatter kravene i artikel 17.

(16) Der bør træffes foranstaltninger for at sikre, at søfarende med beviser, der er udstedt af tredjelande, har et kvalifikationsniveau, der svarer til det, der kræves i STCW-konventionen.

(17) For at dette mål kan nås, bør der fastsættes fælles kriterier for anerkendelse af udenlandske beviser i Fællesskabet. Fastsættelse af fælles kriterier for medlemsstaternes anerkendelse af beviser, der er udstedt af tredjelande, skal bygge på de krav til uddannelse

([1]) EFT L 167 af 2.7.1999, s. 33.

▼B

og udstedelse af beviser, som man er blevet enig om inden for rammerne af STCW-konventionen.

(18) Af hensyn til sikkerhed til søs må medlemsstaterne kun anerkende kvalifikationer, der godtgør uddannelsesniveauet, når de er udstedt af eller på vegne af parterne i STCW-konventionen, og når komitéen for sikkerhed til søs har fastslået, at disse har opfyldt og fortsat opfylder konventionens krav på alle måder. I tidsrummet indtil IMO-komitéen kan fastslå dette, kræves der en procedure til foreløbig anerkendelse af beviserne.

(19) Om fornødent bør der føres tilsyn med undervisningsinstitutioner, uddannelsesprogrammer og kurser vedrørende søfarten. Der bør derfor opstilles kriterier for sådant tilsyn.

(20) Der bør nedsættes et udvalg, der skal bistå Kommissionen i dens opgaver i forbindelse med anerkendelsen af beviser, der er udstedt af uddannelsesinstitutioner eller myndigheder i tredjelande.

(21) Medlemsstaterne skal som havnemyndigheder øge sikkerheden og forureningsforebyggelsen i Fællesskabets farvande ved at lægge særlig vægt på kontrol af skibe, der fører flag fra et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, idet de dermed sikrer, at fartøjer, der fører et tredjelands flag, ikke behandles gunstigere.

(22) Det er hensigtsmæssigt i nærværende direktiv at medtage bestemmelser om havnestatskontrol, indtil Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) ([1]) ændres, således at bestemmelserne om havnestatskontrol i artikel 17, litra f), artikel 19, 20 og 21 i nærværende direktiv bliver overført til nævnte direktiv.

(23) Der skal fastlægges en procedure for tilpasning af nærværende direktiv til ændringer i internationale konventioner og koder.

(24) De for gennemførelsen af nærværende direktiv nødvendige foranstaltninger er vedtaget i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastlæggelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ([2]).

(25) På forslag af Kommissionen, som fremsættes senest den 25. maj 2003, bør Rådet revidere bilag II på baggrund af erfaringerne med nærværende direktivs anvendelse.

(26) Medlemsstaterne bør indtil den 1. februar 2002 kunne acceptere søfarende, der er i besiddelse af beviser udstedt i overensstemmelse med de bestemmelser, der var gældende inden den 1. februar 1997 — hvor den reviderede STCW-konvention trådte i kraft — som besætningsmedlemmer på deres skibe, hvis de pågældende søfarende har påbegyndt tjeneste eller uddannelse før den 1. august 1998.

(27) Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til gennemførelsesfristerne i bilag III, del B —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

([1]) EFT L 157 af 7.7.1995, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 1999/97/EF (EFT L 331 af 23.12.1999, s. 67).
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »skibsfører«: den person, der har kommandoen på et skib

2) »officer«: et medlem af besætningen, bortset fra skibsføreren, der betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler eller i mangel af sådan betegnelse ved kollektiv aftale eller sædvane

3) »navigatør«: en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel II i bilag I

4) »overstyrmand«: den officer, der står umiddelbart under skibsføreren, og som vil få kommandoen på skibet, såfremt skibsføreren bliver utjenstdygtig

5) »maskinofficer«: en officer med kvalifikationer i henhold til bestemmelserne i kapitel III i bilag I

6) »maskinchef«: den øverste maskinofficer, der er ansvarlig for skibets fremdrivningsmaskineri og for drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet

7) »første maskinmester«: den maskinofficer, der står umiddelbart under maskinchefen, og som vil få ansvaret for skibets fremdrivningsmaskineri samt drift og vedligeholdelse af mekaniske og elektriske installationer på skibet, såfremt maskinchefen bliver utjenstdygtig

8) »maskinassistent«: en person, der er under uddannelse til maskinofficer og betegnes som sådan ved national lov eller nationale regler

9) »radiooperatør«: person, der er i besiddelse af et forskriftsmæssigt bevis, som er udstedt eller anerkendt af de kompetente myndigheder i henhold til bestemmelserne i radioreglementet, som defineret i nr. 18

10) »menig«: et medlem af skibets besætning, bortset fra skibsføreren og officererne

11) »søgående skib«: ethvert skib, med undtagelse af skibe, der udelukkende anvendes i indre farvande eller i farvande inden for eller i umiddelbar nærhed af beskyttede farvande eller områder, hvor havnereglementer gælder

12) »skib, der fører en medlemsstats flag«: et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjelands flag

13) »kystfart«: fart i nærheden af en medlemsstat, som defineret af denne

14) »fremdrivningseffekt«: den samlede maksimale kontinuerlige nominaleffekt i kW af hele skibets hovedfremdrivningsmaskineri ifølge skibets registreringscertifikat eller andet officielt dokument

15) »olietankskib«: et skib, der er konstrueret og anvendes til transport af olie og olieprodukter i bulk

▼M1

16) »kemikalietankskib«: et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af et hvilket som helst af de flydende produkter, der er opført i kapitel 17 i International Bulk Chemical Code, i den gældende affattelse

17) »gastankskib«: et skib, der er konstrueret eller tilpasset og anvendes til transport i bulk af en hvilken som helst af de flydende gasser

▼M1

eller andre produkter, der er opført i kapitel 19 i International Gas Carrier Code, i den gældende affattelse

18) »radioreglement«: det reviderede radioreglement, som Den Verdensomspændende Administrative Radiokonference for Mobil Tjeneste har vedtaget, i den gældende affattelse

▼B

19) »passagerskib«: et søgående skib, der befordrer flere end 12 passagerer

20) »fiskerfartøj«: et skib, der anvendes til fangst af fisk eller andre af havets levende ressourcer

▼M1

21) »STCW-konventionen«: den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, i det omfang den gælder for de pågældende spørgsmål, under hensyntagen til overgangsbestemmelserne i artikel VII og reglement I/15 i konventionen og inklusive, hvor dette er relevant, de gældende bestemmelser i STCW-koden, i den gældende affattelse

22) »radiotjeneste«: omfatter alt efter forholdene vagt og teknisk vedligeholdelse og reparationer, som udføres i henhold til radioreglementet, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen (1974) (Solas-konventionen) og, alt efter den enkelte medlemsstats ønsker, relevante anbefalinger fra Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), i den gældende affattelse

23) »ro-ro-passagerskib«: passagerskib med ro-ro-lastområder eller særlige lastområder som defineret i Solas-konventionen i den gældende affattelse

24) »STCW-kode«: den ved STCW 1995-partkonferencens resolution nr. 2 vedtagne kode om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, i den gældende affattelse

▼B

25) »funktion«: en række opgaver, pligter og ansvar som specificeret i STCW-koden, der er nødvendige for drift af skibet, sikkerheden for liv på søen og beskyttelse af havmiljøet

26) »rederi«: betyder ejeren af skibet eller enhver anden organisation eller person, som f.eks. den operatør eller den totalbefragter, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra skibets ejer, og som ved påtagelsen af dette ansvar har erklæret sig indforstået med at overtage rederiet

27) »behørigt bevis«: et bevis, som er udstedt og påtegnet i henhold til dette direktiv, og som giver den retmæssige indehaver ret til som mønstret for en given rejse at gøre tjeneste og bestride funktioner på det i beviset specificerede ansvarsniveau på et skib af den pågældende type og med den pågældende tonnage og fremdrivningseffekt og det pågældende fremdrivningsmaskineri

28) »farttid i søgående skib«: tjeneste om bord på et skib, som er påkrævet for udstedelse af bevis eller anden kvalifikation

29) »godkendt«: godkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette direktiv

30) »tredjeland«: et land, som ikke er en medlemsstat

31) »måned«: en måned er en kalendermåned eller 30 dage som summen af perioder på mindre end en måned.

▼B

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på søfarende, som omhandlet i dette direktiv, om bord på søgående skibe, der fører en medlemsstats flag, med undtagelse af:

— krigsskibe, marinehjælpeskibe eller andre skibe, der ejes eller administreres af en medlemsstat, og som udelukkende anvendes i ikke-kommerciel statstjeneste

— fiskerfartøjer

— fritidsfartøjer, der ikke benyttes erhvervsmæssigt

— træskibe af primitiv konstruktion.

Artikel 3

Uddannelse og sønæring

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at søfarende, som gør tjeneste om bord på et skib, jf. artikel 2, mindst uddannes i overensstemmelse med kravene i STCW-konventionen, jf. bilag I til dette direktiv, og er i besiddelse af et bevis i henhold til artikel 4 eller et behørigt bevis som defineret i artikel 1, nr. 27.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at besætningsmedlemmer, der skal have et bevis efter regel III/10.4 i SOLAS-konventionen, er uddannet og i besiddelse af et bevis efter bestemmelserne i dette direktiv.

▼M4

Artikel 4

Bevis

Ved »bevis« forstås ethvert gyldigt dokument, uanset hvorledes det benævnes, som udstedes af en medlemsstats myndigheder eller med sidstnævntes tilladelse i overensstemmelse med artikel 5 og kravene i bilag I.

▼B

Artikel 5

Beviser og påtegninger

1. Beviser udstedes i overensstemmelse med artikel 10.

2. Beviser for skibsførere, officerer og radiooperatører påtegnes af medlemsstaten som foreskrevet i denne artikel.

▼M2

3. Beviset udstedes i henhold til reglement I/2, stk. 1, i STCW-konventionen.

▼B

4. For radiooperatører kan medlemsstaterne:

a) medtage de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer, ved eksamination med henblik på udstedelse af et bevis i henhold til radioreglementet, eller

b) udstede et særskilt bevis, der viser, at indehaveren har de yderligere kundskaber, der kræves i de pågældende reglementer.

5. Hvis medlemsstaten ønsker det, kan påtegningen indgå i de udstedte beviser i henhold til afsnit A-I/2 i STCW-koden. I så fald

▼B

anvendes den formular, der beskrives i afsnit A-I/2, stk. 1. Hvis ikke, foretages påtegningen som i stk. 2 i afsnit A-I/2. ►M2 Påtegninger foretages i overensstemmelse med artikel VI, stk. 2, i STCW-konventionen. ◄

6. En medlemsstat, som anerkender et bevis i henhold til proceduren i artikel 18, stk. 3, litra a), skal påtegne beviset for at attestere anerkendelsen. Påtegningen skal foretages i henhold til stk. 3 i afsnit A-I/2 i STCW-koden.

7. De i stk. 5 og 6 nævnte påtegninger

a) kan udstedes som særskilte dokumenter

b) skal forsynes med et unikt nummer; dog kan påtegninger, der attesterer udstedelse af et bevis, gives samme nummer som beviset, forudsat at dette nummer er unikt, og

c) udløber, når det påtegnede bevis udløber eller tilbagekaldes, inddrages eller ophæves af den medlemsstat eller det tredjeland, der har udstedt det, og under alle omstændigheder senest fem år efter udstedelsesdatoen.

8. Den stilling, som bevisindehaveren er autoriseret til at udfylde, skal fremgå af påtegningen med samme betegnelse, som benyttes i medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanding.

9. Medlemsstaterne kan anvende et andet format end det, der er angivet i afsnit A-I/2 i STCW-koden, forudsat at den krævede oplysning mindst foreligger med latinske bogstaver og arabertal under hensyntagen til de variationer, der er tilladt i henhold til afsnit A-I/2.

10. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 18, stk. 4, skal de beviser, der kræves i henhold til direktivet, forefindes i original om bord på det skib, hvor indehaveren er tjenstgørende.

Artikel 6

Uddannelseskrav

Den uddannelse, der kræves i henhold til artikel 3, skal udformes i passende forhold til den teoretiske viden og de praktiske færdigheder, der kræves i henhold til bilag I, især med hensyn til brug af livrednings- og brandslukningsudstyr, og skal godkendes af den kompetente myndighed eller instans, der er udpeget af den enkelte medlemsstat.

Artikel 7

Principper for kystfart

1. Når medlemsstaterne definerer kystfart, må de ikke stille krav vedrørende uddannelse, erfaring eller bevis for søfarende, der gør tjeneste om bord på skibe, som har ret til at føre en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som sejler i kystfart, på en sådan måde, at det medfører strengere krav for disse søfarende end for søfarende på skibe, som fører medlemsstatens eget flag. I intet tilfælde må en medlemsstat stille større krav end de i dette direktiv nævnte til søfarende på skibe, som fører en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts flag, og som ikke sejler i kystfart.

2. For skibe, som har ret til at føre en medlemsstats flag, og som regelmæssigt sejler i kystfart ud for en anden medlemsstats eller en anden STCW-konventionsparts kyst, skal den medlemsstat, hvis flag skibet har ret til at føre, fastsætte kravene til uddannelse, erfaring og bevis for søfarende på disse skibe, og disse skal mindst svare til kravene i den medlemsstat eller den part i STCW-konventionen, ud for hvis kyst skibet sejler, men må dog ikke overstige dette direktivs krav til skibe, der ikke sejler i kystfart. Søfarende på et skib, som udstrækker en rejse

▼B

til farvande, der ikke er defineret som kystfart af en medlemsstat, og som sejler ind i et farvand, der ikke er omfattet af denne definition, skal opfylde kravene i dette direktiv.

3. En medlemsstat kan indrømme et skib, som har ret til at føre dets flag, fordelene ved direktivets bestemmelser om kystfart, når det regelmæssigt driver kystfart i henhold til medlemsstatens definition heraf ud for kysten af et land, der ikke er part i STCW-konventionen.

4. Når en medlemsstat træffer beslutning om definitionen af kystfart og betingelserne for uddannelse hertil i henhold til kravene i stk. 1, 2 og 3, skal den meddele Kommissionen de nærmere bestemmelser, den har vedtaget.

▼M4

Artikel 7a

Forebyggelse af falskneri eller anden ulovlig adfærd

1. Medlemsstaterne træffer og håndhæver passende foranstaltninger for at forebygge falskneri og anden ulovlig adfærd i forbindelse med bevisudstedelsen eller med beviser, som udstedes og påtegnes af deres kompetente myndigheder, og fastsætter sanktioner, der skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne udpeger de nationale myndigheder, som har kompetence til at afsløre og bekæmpe falskneri og anden ulovlig adfærd og udveksle oplysninger med andre medlemsstaters og tredjelandes kompetente myndigheder om udstedelse af beviser til søfarende.

Medlemsstaterne underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Medlemsstaterne underretter også straks de tredjelande, med hvilke de har indgået en aftale i overensstemmelse med reglement I/10, paragraf 1.2, i STCW-konventionen.

3. På anmodning af værtsmedlemsstaten fremsender en anden medlemsstats kompetente myndigheder skriftlig bekræftelse eller benægtelse af ægtheden af søfarendes beviser, de tilsvarende påtegninger eller anden skriftlig dokumentation for uddannelse, som denne medlemsstat har udstedt.

▼B

Artikel 8

Sanktioner eller disciplinære foranstaltninger

1. Medlemsstaterne fastsætter retningslinjer og procedurer for uvildig undersøgelse af enhver anmeldt inkompetence, handling eller undladelse, som kan udgøre en direkte trussel for sikkerhed for liv og ejendom til søs eller for havmiljøet, og som er forårsaget af indehavere af beviser eller påtegninger, der er udstedt af den pågældende medlemsstat i forbindelse med tjeneste forbundet med deres bevis; endvidere skal medlemsstaterne fastsætte sådanne retningslinjer og procedurer for tilbagekaldelse, inddragelse eller ophævelse af beviser af ovennævnte grunde og for at forebygge svig.

2. Den enkelte medlemsstat fastsætter mod skibe, der har ret til at føre dens flag, eller mod søfarende, der er indehavere af beviser, som den har udstedt, sanktioner eller disciplinære foranstaltninger for manglende overholdelse af dens nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv.

3. Sådanne sanktioner eller disciplinære foranstaltninger skal navnlig fastsættes og håndhæves under følgende forhold:

▼B

a) et rederi eller en skibsfører har ansat en person, der ikke har det af dette direktiv påkrævede bevis

b) en skibsfører har tilladt, at en funktion eller en opgave, der i henhold til dette direktiv skal udføres af en person med behørigt bevis, udføres af en person, der ikke har det krævede bevis, en gyldig dispensation eller dokumentation i henhold til artikel 18, stk. 4

c) en person er ved hjælp af svig eller forfalskede dokumenter blevet ansat til at udføre en funktion eller arbejde i en stilling, der i henhold til dette direktiv skal udføres eller besættes at en person med et bevis eller en dispensation.

4. Hvis der klart er grund til at formode, at et rederi eller en person er ansvarlig for eller har kendskab til manglende overholdelse af dette direktiv som nærmere anført i stk. 3, skal den medlemsstat, under hvis jurisdiktion rederiet eller personen hører, samarbejde med enhver anden medlemsstat eller enhver anden part i STCW-konventionen, som informerer medlemsstaten om, at den agter at indlede retsforfølgelse inden for sin egen jurisdiktion.

Artikel 9

Kvalitetskrav

1. Medlemsstaterne sikrer følgende:

a) Al uddannelse, bedømmelse af kvalifikationer, bevisudstedelse, påtegning og fornyelse, som udføres af andre end regeringsorganer eller -enheder i henhold til dens bemyndigelse, skal løbende overvåges ved hjælp af et kvalitetsstyringssystem for at sikre, at definerede målsætninger, herunder læreres og bedømmeres kvalifikationer og erfaring, opfyldes.

b) Hvis regeringsorganer eller -enheder udfører sådanne aktiviteter, at der forefindes et kvalitetsstyringssystem.

c) Uddannelsesmålsætningen og dertil svarende kompetencekrav skal defineres klart og skal fastlægge det niveau af viden, forståelse og færdigheder, der i henhold til STCW-konventionen kræves ved de pågældende eksamener og bedømmelser. Målsætningen og kvalitetskravene kan specificeres særskilt for de enkelte kurser og uddannelsesprogrammer og skal omfatte administrationen af bevisudstedelsesordningen.

d) Kvalitetskravenes anvendelsesområde omfatter administrationen af bevisudstedelsesordningen, alle uddannelseskurser og -programmer, eksamener og bedømmelser, der udføres af eller autoriseres af medlemsstaten, og de kvalifikationer og den erfaring, der kræves af undervisere og bedømmere under hensyntagen til de retningslinjer, de systemer, den kontrol og den interne kvalitetssikringsovervågning, der er fastsat med henblik på at sikre, at den definerede målsætning opnås.

2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at kvalificerede personer, som ikke selv er involveret i disse aktiviteter, med mindst fem års mellemrum foretager en uafhængig evaluering af kravene til viden, forståelse, færdigheder og kvalifikationer, af bedømmelsesaktiviteterne og af administrationen af bevisudstedelsesordningen for at sikre:

a) at alle interne forvaltnings- og overvågningsforanstaltninger samt opfølgningsaktioner er i overensstemmelse med planlagte arrangementer og dokumenterede procedurer og på effektiv måde sikrer opfyldelsen af de definerede målsætninger

b) at resultaterne af de uafhængige evalueringer dokumenteres og tilgår de ansvarlige for det evaluerede område

c) at eventuelle mangler afhjælpes rettidigt.

▼B

3. En rapport om evalueringen i henhold til stk. 2 meddeles Kommissionens af medlemsstaterne inden for seks måneder efter evalueringen.

Artikel 10

Helbredskrav — udstedelse og registrering af beviser

1. Medlemsstaterne fastsætter de krav til sundhedsmæssig egnethed, som søfarende skal opfylde, navnlig for syn og hørelse.

2. Medlemsstaterne sikrer, at beviser kun udstedes til ansøgere, som opfylder kravene i denne artikel.

3. Alle der ansøger om bevis, skal forelægge fyldestgørende dokumentation for følgende:

a) identitet

b) at de mindst har den påkrævede alder for det pågældende bevis som fastsat i reglementet i bilag I

c) at de opfylder helbredskravene, navnlig for syn og hørelse, som fastsat af medlemsstaterne og har en gyldig lægeattest, som attesterer deres helbredsmæssige egnethed, og som er udstedt af en kvalificeret læge, der er anerkendt af medlemsstatens kompetente myndighed

d) at påkrævet fartstid til søs og anden, påkrævet uddannelse i henhold til reglementet i bilag I for det pågældende bevis er afsluttet

e) at uddannelses- og kvalifikationskrav i henhold til reglementet i bilag I er opfyldt for så vidt angår den stilling, den funktion og det niveau, der fremgår af bevisets påtegning.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til:

a) at føre register over alle beviser og påtegninger for skibsførere og officerer og, i påkommende tilfælde, menige, som er udstedt, er udløbet eller blevet fornyet, inddraget, ophævet eller meldt tabt eller ødelagt; registeret skal også indeholde udstedte dispensationer

b) at stille oplysninger om disse bevisers status, påtegninger og dispensationer til rådighed for andre medlemsstater eller andre parter i STCW-konventionen og for virksomheder, der ønsker at verificere, at beviser, som er blevet dem forelagt af søfarende, der ønsker at få deres beviser anerkendt eller ønsker beskæftigelse på et skib, er ægte og gyldige.

Artikel 11

Fornyelse af beviser

1. Skibsførere, officerer og radiooperatører med et bevis, der er udstedt af eller anerkendt i henhold til kapitlerne i bilag I, bortset fra kapitel VI, som gør tjeneste til søs eller har til hensigt at vende tilbage til søen efter en periode i land, skal, for at bevare adgangen til at gøre tjeneste til søs, med mellemrum ikke overstigende fem år:

a) opfylde kravene til sundhedsmæssig egnethed i artikel 10, og

b) bevise, at de fortsat er i besiddelse af faglige kvalifikationer i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.

2. Skibsførere, officerer og radiooperatører skal for fortsat at kunne gøre tjeneste på søgående skibe, for hvilke man internationalt har fastsat særlige uddannelseskrav, have afsluttet den relevante uddannelse med tilfredsstillende resultat.

3. Medlemsstaterne sammenligner de uddannelses- og kvalifikationskrav, som kræves for udstedelse af bevis før 1. februar 2002, med specifikationerne for de pågældende beviser i del A i STCW-koden

▼B

og fastsætter, hvorvidt indehaverne af sådanne beviser skal gennemgå relevant genopfrisknings- og ajourføringsuddannelse eller underkastes bedømmelse.

Genopfrisknings- og ajourføringskurser skal godkendes og inkludere ændringer i de relevante nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet samt tage hensyn til en eventuel ajourføring af de relevante uddannelses- og kvalifikationskrav.

4. Medlemsstaterne skal i samarbejde med de berørte parter udarbejde eller fremme udarbejdelsen af en ordning for genopfrisknings- og ajourføringskurser i henhold til afsnit A-I/11 i STCW-koden.

5. Medlemsstaterne sikrer, at skibe, der har ret til at føre deres flag, har adgang til teksten vedrørende de seneste ændringer i nationale og internationale reglementer om sikkerhed for liv til søs og beskyttelse af havmiljøet, således at skibsførere, officerer og radiooperatører kan holde deres viden ajour.

Artikel 12

Simulatorer

1. De krav til ydeevne og de andre bestemmelser, der skal opfyldes for at opnå bevis i henhold til STCW-kodens afsnit A-I/12 og del A, gælder for:

a) al obligatorisk simulatorbaseret uddannelse

b) bedømmelse af kvalifikationer i henhold til STCW-kodens del A, som udføres med simulator

c) demonstration ved hjælp af simulator af fortsat duelighed i henhold til STCW-kodens del A.

2. Simulatorer, som er installeret og bragt i anvendelse før 1. februar 2002, kan undtages fra fuld overholdelse af kravene i stk. 1, hvis medlemsstaterne ønsker det.

Artikel 13

Rederiernes ansvar

1. En medlemsstat skal i henhold til stk. 2 og 3 holde rederierne ansvarlige for, at søfarende, der mønstres på deres skibe, opfylder bestemmelserne i dette direktiv, og skal kræve, at ethvert rederi sikrer:

a) at ansatte søfarende på dets skibe har et behørigt bevis i henhold til direktivet og som fastsat af medlemsstaten

b) at skibene er bemandet i henhold til medlemsstatens gældende forskrifter for sikker bemanding

c) at relevant dokumentation om alle søfarende, der er ansat på dets skibe, holdes ajour og er lettilgængelig og omfatter, men ikke er begrænset til, dokumentation og data om deres erfaring, uddannelse, sundhedsmæssige egnethed og kvalifikationer til at udføre de arbejdsopgaver, som de får pålagt

d) at alle nymønstrede søfarende på et af dets skibe orienteres om deres specifikke arbejdsopgaver og om alle skibets arrangementer, installationer, udstyr, procedurer og karakteristika, som er relevante såvel for deres rutinemæssige opgaver som for deres opgaver i en nødsituation

e) at skibets besætningsmedlemmer effektivt kan samordne deres opgaver i en nødsituation og ved udførelse af funktioner, som er af afgørende vigtighed for sikkerheden eller for forebyggelse eller begrænsning af forurening.

▼B

2. Rederierne, skibsførerne og besætningsmedlemmerne har alle ansvar for at sikre, at forpligtelserne i denne artikel får fuld virkning, og dette gælder også for enhver anden foranstaltning, der kan vise sig nødvendig for at sikre, at det enkelte besætningsmedlem kan yde et kvalificeret bidrag til sikker drift af skibet.

3. Rederiet giver alle skibsførere af skibe, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, skriftlige instrukser om de retningslinjer og procedurer, der skal følges for at sikre, at alle søfarende, som er nymønstrede på skibet, får rimelige muligheder for, inden de pålægges arbejdsopgaver, at gøre sig bekendt med udstyret om bord, med driftsprocedurerne og andre nødvendige arrangementer for at kunne udføre arbejdsopgaverne korrekt. Disse retningslinjer og procedurer skal omfatte følgende:

a) der skal afsættes tilstrækkelig tid til, at enhver nyansat søfarende får mulighed for at gøre sig bekendt med:

   i) det specifikke udstyr, som den søfarende skal anvende eller betjene

   ii) de forhold forbundet med vagt, sikkerhed, miljøbeskyttelse, nødprocedurer og arrangementer, der er specifikke for skibet, og som den søfarende skal have kendskab til for at udføre de ham tildelte arbejdsopgaver korrekt

b) udpegelse af et erfarent besætningsmedlem, som har ansvaret for at sikre, at nyansatte søfarende får mulighed for at modtage væsentlige oplysninger på et sprog, som de forstår.

Artikel 14

Egnethed til tjeneste

1. For at forebygge træthed skal medlemsstaterne fastsætte og håndhæve hvileperioder for vagtpersonalet og kræve, at vagterne arrangeres således, at vagtpersonalets effektivitet ikke hæmmes af træthed, samt at arbejdsopgaverne organiseres på en sådan måde, at den første vagt ved rejsens påbegyndelse og de følgende vagtafløsninger er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige.

2. Enhver person, der pålægges at arbejde som vagthavende navigatør eller som menig på vagtholdet, skal have mindst ti timers hvile i enhver 24-timers periode.

3. Hviletiden kan opdeles i højst to perioder, hvoraf en skal være på mindst seks timer.

4. De i stk. 1 og 2 nævnte krav til hvileperioder skal ikke nødvendigvis overholdes i en nødsituation eller en øvelsessituation eller under andre driftsforhold, der har forret.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan minimumsperioden på ti timer reduceres til seks på hinanden følgende timer, men ikke derunder, forudsat at denne reduktion ikke strækker sig over mere end to dage, og at der gives mulighed for mindst 70 timers hvile for hver syvdagesperiode.

6. Medlemsstaterne kræver, at vagtplaner opsættes således, at der er let adgang til dem.

Artikel 15

Dispensation

1. Under forhold, hvor der er et ganske særligt behov derfor, kan myndighederne, såfremt de skønner, at der ikke derved opstår fare for personer, ejendom eller omgivelser, udstede en dispensation, der tillader en nærmere angivet søfarende at gøre tjeneste i et bestemt skib for et

▼B

bestemt tidsrum af højst seks måneders varighed i en stilling, for hvilken han ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, dog bortset fra radiooperatør, medmindre andet er fastsat i det gældende radioreglement; det er en forudsætning, at den person, til hvem dispensationen er meddelt, er tilstrækkelig kvalificeret til at beklæde den ledige stilling på betryggende måde til myndighedernes tilfredshed. Dispensationer må dog ikke meddeles en skibsfører eller maskinchef, medmindre der foreligger force majeure, og da kun for det kortest mulige tidsrum.

2. Dispensation til at gøre tjeneste i en stilling må kun meddeles en person, der har forskriftsmæssigt bevis for at beklæde den umiddelbart lavere stilling. Såfremt der ikke foreskrives bevis for den lavere stilling, kan dispensation gives til en person, hvis kvalifikationer og erfaring eller myndighedernes opfattelse klart kan sidestilles med de krav, der er foreskrevet for den stilling, der skal besættes; dog skal en person, der ikke er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis, bestå en prøve, der af myndighederne accepteres som bevis for, at sådan dispensation kan gives uden risiko. Den pågældende myndighed skal sikre, at den omhandlede stilling snares muligt besættes af en person, der er i besiddelse af forskriftsmæssigt bevis.

Artikel 16

Medlemsstaternes forpligtelser hvad angår uddannelse og bedømmelse

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder eller instanser, som:

— forestår den i artikel 3 omhandlede uddannelse

— tilrettelægger og/eller fører tilsyn med eksamenerne, når det er krævet

— udsteder det i artikel 10 omhandlede bevis

— meddeler dispensationer i medfør af artikel 15.

2. Medlemsstaterne sikrer følgende:

a) Al uddannelse og bedømmelse af søfarende skal:

   1) struktureres i henhold til de skriftlige programmer, herunder de metoder, midler, procedurer og undervisningsmaterialer, der er nødvendige for at opfylde de foreskrevne kompetencekrav, og

   2) udføres, overvåges, evalueres og støttes af personer, der er kvalificerede i henhold til litra d), e) og f).

b) Personer, der varetager uddannelse eller bedømmelse under tjeneste om bord på skibet, skal kun gøre dette, når sådan uddannelse og bedømmelse ikke påvirker skibets normale drift negativt, og når de kan bruge al deres tid og henvende al deres opmærksomhed på uddannelsen eller bedømmelsen.

c) Undervisere, tilsynsførende og bedømmere skal være tilstrækkeligt kvalificeret med hensyn til de særlige typer og niveauer af uddannelse eller bedømmelse af søfarendes kvalifikationer enten om bord eller i land.

d) Enhver person, der enten om bord eller på land varetager uddannelse under tjeneste af søfarende, for at disse kan opnå bevis i henhold til dette direktiv, skal:

   1) være fortrolig med uddannelsesprogrammet og bekendt med den specifikke uddannelses målsætning for denne type uddannelse

   2) være kvalificeret til den arbejdsopgave, som uddannelsen omfatter

   3) hvis simulator anvendes, endvidere

▼B

i) have modtaget behørig vejledning i undervisningsteknikker med anvendelse af simulatorer, og

ii) have praktisk erfaring med betjening af den type simulator, der anvendes.

e) Enhver person, der har ansvar for at føre tilsyn med uddannelse under tjeneste af søfarende, der uddanner sig for at opnå bevis, skal have fuldstændigt kendskab til uddannelsesprogrammet og de specifikke målsætninger for de enkelte typer uddannelse.

f) Enhver person, der enten om bord eller på land foretager bedømmelse af søfarendes kvalifikationer i forbindelse med uddannelse under tjeneste, som tager sigte på opnåelse af bevis, skal:

1) have tilstrækkelig viden om og kendskab til de kvalifikationer, der bedømmes:

2) være kvalificeret til at den arbejdsopgave der bedømmes

3) have modtaget behørig vejledning i bedømmelsesmetoder og -praksis

4) være i besiddelse af praktisk bedømmelseserfaring

5) hvis bedømmelsen involverer anvendelsen af simulatorer, have praktisk bedømmelseserfaring med den særlige type simulator, der anvendes, og have indvundet denne erfaring under tilsyn af en erfaren bedømmer og til dennes tilfredshed.

g) Når en medlemsstat godkender et kursus, en skole eller en skoles udstedelse af kvalifikation, og når dette kursus eller denne kvalifikation indgår i kravene for at opnå bevis, skal skolens undervisere og bedømmere være i besiddelse af kvalifikationer og erfaring i henhold til bestemmelserne om kvalitetskrav i artikel 9. Kvalifikationer, erfaringer og anvendelse af kvalitetskrav skal omfatte behørig uddannelse i undervisningsteknikker, uddannelses- og bedømmelsesmetoder og -praksis og skal overholde de gældende krav i litra d), e) og f).

Artikel 17

Kommunikation om bord

Medlemsstaterne drager omsorg for:

a) at der om bord på ethvert skib, som fører en medlemsstats flag, på ethvert tidspunkt er mulighed for effektiv mundtlig kommunikation vedrørende sikkerhed mellem alle medlemmer af skibets besætning, navnlig således, at meddelelser og instrukser modtages betids og forstås korrekt, jf. dog litra b) og d)

b) at der på ethvert passagerskib, der fører en medlemsstats flag, og på ethvert passagerskib, der påbegynder og/eller afslutter en rejse i en medlemsstats havn, etableres et arbejdssprog, som skal anføres i skibsdagbogen for at sikre en effektiv indsats fra besætningen i sikkerhedsanliggender.

Rederiet eller skibsføreren, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt, afgør, hvilket arbejdssprog der er det mest hensigtsmæssige. Hver søfarer skal kunne forstå og, hvor det er nødvendigt, give ordrer og instrukser samt kunne rapportere tilbage på dette sprog.

Hvis arbejdssproget ikke er et officielt sprog i medlemsstaten, skal alle planer og lister, som kræves opsat på skibet, indeholde en oversættelse til arbejdssproget

c) at det personale, der om bord på passagerskibe ifølge mønstringsrullen har til opgave at bistå passagererne i nødsituationer, let kan identificeres og besidder kommunikationsfærdigheder, som er

▼B

tilstrækkelige til dette formål under hensyn til en passende og hensigtsmæssig kombination af nedenstående kriterier:

i) det/de sprog, der tales af de nationaliteter af passagerer, som hovedsagelig befordres på en bestemt rute

ii) sandsynligheden for, at et elementært engelsk ordforråd kan være et middel til at give simple anvisninger til passagerer, der har behov for hjælp, hvad enten passageren og besætningsmedlemmet har et fælles sprog eller ej

iii) det mulige behov for at kommunikere på andre måder i en nødsituation, når verbal kommunikation ikke er mulig (f.eks. udføre demonstrationer, anvende tegnsprog, henvende opmærksomheden på placeringen af anvisninger, mønstringssteder, redningsudstyr eller flugtveje)

iv) det omfang, i hvilket der er givet passagererne sikkerhedsinstrukser på deres modersmål, og

v) de sprog, som katastrofemeldinger, der måtte blive udsendt i en nødsituation eller under en øvelse for at videregive livsvigtig vejledning til passagererne og gøre det lettere for besætningsmedlemmerne at bistå passagererne, bliver givet på

d) at skibsfører, officerer og menige om bord på olietankskibe, kemikalieskibe og gastankskibe, der fører en medlemsstats flag, kan kommunikere med hinanden på et fælles arbejdssprog

▼M2

e) at der er passende kommunikationsmuligheder mellem skibet og myndighederne på land. Denne kommunikation foretages i overensstemmelse med kapitel V, reglement 14, stk. 4, i Solas-konventionen

▼B

f) at de, når der foretages havnestatskontrol i henhold til direktiv 95/21/EF, også undersøger, om skibe, der fører en ikke-medlemsstats flag, overholder denne artikel.

Artikel 18

Anerkendelse af beviser

▼M4

_____

▼M2

3. Søfarende, der ikke er i besiddelse af de i artikel 4 omhandlede beviser, kan opnå ret til at gøre tjeneste på skibe, som fører en medlemsstats flag, hvis der er truffet afgørelse om anerkendelse af deres behørige bevis under anvendelse af nedenstående procedure:

a) En medlemsstat, som har til hensigt ved påtegning at anerkende behørige beviser, der er udstedt af tredjelande, til en skibsfører, officer eller radiooperatør med henblik på tjeneste på skibe, der fører dens flag, skal indsende en begrundet anmodning om anerkendelse af det pågældende tredjeland til Kommissionen.

Med bistand fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (»agenturet«) og i påkommende fald med deltagelse af de berørte medlemsstater indsamler Kommissionen de i bilag II nævnte oplysninger og foretager en vurdering af uddannelses- og bevisudstedelsessystemerne i det tredjeland, som anerkendelsesanmodningen vedrører, for at konstatere, om det pågældende land opfylder alle kravene i STCW-konventionen, og om der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre svig med beviser.

b) Kommissionen træffer afgørelse om anerkendelse af et tredjeland efter proceduren i artikel 23, stk. 2, inden for tre måneder at regne

▼M2

fra datoen for anmodning om anerkendelse. Anerkendelsen er gyldig med forbehold af bestemmelserne i artikel 18a.

c) Hvis der ikke er truffet afgørelse om anerkendelse af det pågældende tredjeland inden den i litra b) anførte frist, kan den medlemsstat, der har indsendt anmodningen, beslutte ensidigt at anerkende dette tredjeland, indtil der er truffet en afgørelse efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

d) En medlemsstat kan for de skibe, der fører dens flag, beslutte at påtegne beviser, der er udstedt af tredjelande, som er anerkendt af Kommissionen, under hensyntagen til bestemmelserne i punkt 4 og 5 i bilag II.

e) Anerkendelser af beviser, der er udstedt af et anerkendt tredjeland og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, inden den […] ([1]), forbliver gyldige. Disse anerkendelser kan anvendes af alle medlemsstater, medmindre Kommissionen har inddraget dem i medfør af artikel 18a.

f) Kommissionen udarbejder og ajourfører en fortegnelse over de tredjelande, der er anerkendt. Fortegnelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, serie C.

▼B

4. Uanset artikel 5, stk. 6, kan en medlemsstat, hvis omstændighederne kræver det, tillade en søfarende at gøre tjeneste i en anden kapacitet end radioofficer eller radiooperatør, undtagen som fastsat i radioreglementet, i et tidsrum på ikke over tre måneder om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag, med et behørigt og gyldigt bevis, som er udstedt og i fornødent omfang påtegnet af et tredjeland, men som endnu ikke er blevet påtegnet af den pågældende medlemsstat med henblik på anerkendelse for tjeneste om bord på et skib, der fører medlemsstatens flag. Der skal foreligge dokumentation for, at der er blevet indsendt ansøgning om påtegning til de kompetente myndigheder.

▼M2

Artikel 18a

1. Uanset kriterierne i bilag II orienterer en medlemsstat, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, øjeblikkelig Kommissionen herom med angivelse af grunde. Kommissionen henviser øjeblikkelig sagen til det i artikel 23 anførte udvalg.

2. Uanset kriterierne i bilag II orienterer Kommissionen, når den mener, at et anerkendt tredjeland ikke længere opfylder kravene i STCW-konventionen, øjeblikkelig medlemsstaterne herom med angivelse af grunde. Kommissionen henviser øjeblikkelig sagen til det i artikel 23 anførte udvalg.

3. Agter en medlemsstat at inddrage påtegningen af alle beviser, der er udstedt af et tredjeland, orienterer den øjeblikkelig Kommissionen og de andre medlemsstater herom med angivelse af grunde.

4. Kommissionen foretager med agenturets bistand en ny vurdering af anerkendelsen af det pågældende tredjeland for at kontrollere, om det pågældende land ikke har opfyldt kravene i STCW-konventionen.

5. Er der grund til at antage, at en bestemt søfartsskole ikke længere opfylder STCW-konventionens krav, meddeler Kommissionen det pågældende land, at anerkendelsen af beviser fra dette land vil blive inddraget inden for en frist på to måneder, medmindre der træffes foranstaltninger til at sikre, at alle STCW-konventionens krav overholdes.

([1]) 18 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

▼M2

6. Afgørelsen om inddragelse af anerkendelsen træffes efter proceduren i artikel 23, stk. 2, inden for to måneder efter datoen for medlemsstatens meddelelse. De pågældende medlemsstater træffer passende foranstaltninger til at gennemføre afgørelsen.

7. Påtegninger, der attesterer anerkendelse af beviser, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 6, før datoen for en afgørelse om inddragelse af anerkendelse af et tredjeland, forbliver gyldige. Søfolk, der er indehavere af sådanne påtegninger, kan imidlertid ikke anmode om en påtegning til anerkendelse af opgradering af deres kvalifikationer, medmindre denne opgradering udelukkende bygger på yderligere erfaringer til søs.

Artikel 18b

1. De tredjelande, der er blevet anerkendt i henhold til proceduren i artikel 18, stk. 3, litra b), herunder de tredjelande, der henvises til i artikel 18, stk. 3, litra f), vurderes regelmæssigt og mindst hvert femte år på ny af Kommissionen med agenturets bistand med henblik på at kontrollere, om de opfylder de relevante kriterier i bilag II, og om der er truffet tilstrækkelige foranstaltninger til at hindre svig med beviser.

2. Kommissionen fastsætter prioriterede kriterier for vurdering af tredjelande på grundlag af resultaterne af havnestatskontrollen jf. artikel 20 samt de rapporter vedrørende resultaterne af uafhængige evalueringer, der er fremsendt af tredjelande i henhold til afsnit A-I/7 i STCW-koden.

3. Kommissionen forelægger medlemsstaterne en rapport om resultaterne af vurderingen.

▼B

Artikel 19

Havnestatskontrol

1. Uanset hvilket flag de fører, kan skibe, der ligger i en medlemsstats havn, bortset fra skibskategorier udelukket i henhold til artikel 2, underkastes havnestatskontrol af denne medlemsstats behørigt autoriserede embedsmænd for at undersøge, om alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, faktisk er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation.

2. Under udøvelse af havnestatskontrol i henhold til dette direktiv påser medlemsstaterne, at alle relevante bestemmelser og procedurer i direktiv 95/21/EF finder anvendelse.

Artikel 20

Procedurer for havnestatskontrol

1. Havnestatskontrol i henhold til artikel 19 omfatter kun følgende, jf. dog direktiv 95/21/EF:

— Det sikres, at alle søfarende, som gør tjeneste om bord, og som skal være i besiddelse af et bevis i henhold til STCW-konventionen, også er indehavere af et behørigt bevis eller en gyldig dispensation eller kan forelægge dokumentation for, at en ansøgning om en påtegning, der attesterer anerkendelse, er blevet indsendt til flagstatens myndigheder.

— Det sikres, at antal af og beviser for de søfarende, der gør tjeneste om bord, er i overensstemmelse med flagstatens myndigheders krav til sikker bemanding.

▼B

2. Vurderingen i overensstemmelse med del A i STCW-konventionen af, om de til skibet hørende søfarende er egnede til at opretholde de vagttjenestenormer, der er foreskrevet ved STCW-konventionen, foretages, hvis der klart er grunde til at antage, at sådanne normer ikke overholdes som følge af, at en eller flere af følgende begivenheder er indtruffet:

— skibet har været udsat for kollision, grundstødning eller stranding

— der har fundet en i henhold til internationale konventioner ulovlig udtømning af stoffer sted fra skibet under sejlads, til ankers eller på liggeplads

— skibet er blevet manøvreret på usikker eller farlig måde, hvorved man ikke har fulgt rutemæssig praksis som vedtaget af IMO eller sikker navigationspraksis og sikre navigationsprocedurer

— skibet er på anden måde blevet håndteret på en sådan måde, at det udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljøet

— et bevis er erhvervet på svigagtig måde, eller bevisets indehaver er ikke den person, som beviset oprindeligt blev udstedt til

— skibet fører flag fra et land, der ikke har ratificeret STCW-konventionen, eller skibsfører, officerer eller menige er i besiddelse af beviser udstedt af et tredjeland, der ikke har ratificeret STCW-konventionen.

3. Uanset verificering af beviset kan det i forbindelse med vurderingen i henhold til stk. 2 kræves, at den søfarende beviser, at han er i besiddelse af kvalifikationerne til det arbejde, han udfører. Dette kan bl.a. indebære, at man sikrer, at vagttjenestenormerne er blevet opfyldt, og at den søfarende reagerer korrekt i nødsituationer inden for sit faglige område.

Artikel 21

Tilbageholdelse

Med forbehold af direktiv 95/21/EF er nedennævnte mangler de eneste grunde i henhold til dette direktiv til, at en medlemsstat må tilbageholde et skib, såfremt den myndighedsperson, der udfører havnestatskontrollen, har fastslået, at disse mangler udgør en fare for mennesker, ejendom eller miljø:

a) de søfarende har ikke et bevis, har ikke et behørigt bevis, har ikke en gyldig dispensation eller kan ikke forelægge dokumentation for, at en ansøgning om påtegning af anerkendelsesattestation er blevet indsendt til flagstatens myndigheder

b) skibet opfylder ikke de gældende krav til sikker bemanding i flagstaten

c) navigations- og maskinvagtordningerne opfylder ikke de krav, der er fastsat for skibet af flagstaten

d) fravær på en vagt af en person, der er kvalificeret til at betjene udstyr, som er af væsentlig betydning for sikker navigation, radiokommunikation om sikkerhedsaspekter eller forebyggelse af havforurening

e) manglende duelighedsbevis med henblik på udførelsen af de arbejdsopgaver, der påhviler søfarende med hensyn til skibets sikkerhed og forebyggelse af forurening

f) det er ikke muligt at skaffe personer, som er tilstrækkeligt udhvilede og i enhver henseende arbejdsdygtige, til den første vagt ved rejsens begyndelse og til efterfølgende afløservagter.

▼M4

Artikel 21a

Regelmæssig overvågning af overholdelsen

Uden at dette berører Kommissionens beføjelser i henhold til traktatens artikel 226, kontrollerer Kommissionen regelmæssigt og mindst hvert femte år med agenturets bistand som fastlagt i forordning (EF) nr. 1406/2002 ([1]), at medlemsstaterne overholder de minimumskrav, som er fastsat i dette direktiv.

Artikel 21b

Evalueringsrapport

Senest den 20. oktober 2010 forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der er udarbejdet på grundlag af oplysninger, som er indhentet i overensstemmelse med artikel 21a. I denne rapport undersøger Kommissionen medlemsstaternes overholdelse af direktivet og forelægger om fornødent forslag til supplerende foranstaltninger.

▼B

Artikel 22

Ændring

1. Direktivet kan ændres efter proceduren i artikel 23, stk. 2, med henblik på at lade senere ændringer, som er trådt i kraft for de internationale koder i artikel 1, nr. 16, 17, 18, 23 og 24, gælde for direktivet. ►M2 Direktivet kan endvidere ændres efter samme procedure med henblik på at gennemføre relevante ændringer af fællesskabslovgivningen så vidt angår dette direktiv. ◄

2. Senest den 25. maj 2003 træffer Rådet på de i traktaten fastsatte betingelser og på forslag af Kommissionen beslutning om eventuel ændring af bilag II til dette direktiv på baggrund af de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af det.

3. Når der vedtages nye instrumenter eller protokoller til STCW-konventionen, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen under hensyntagen til medlemsstaternes parlamentariske procedurer samt de relevante IMO-procedurer reglerne for ratificering af disse nye instrumenter eller protokoller, idet det påser, at reglerne anvendes ensartet og samtidig i medlemsstaterne.

▼M1

4. Ændringer af de internationale instrumenter, der er nævnt i artikel 1, kan udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde, jf. artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) ([2]).

▼B

Artikel 23

Udvalgsprocedure

▼M1

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Sikkerhed til Søs og Forebyggelse af Forurening fra Skibe (USS), der er nedsat ved artikel 3 i forordning (EF) nr. 2099/2002.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 724/2004 (EUT L 129 af 29.4.2004, s. 1).

([2]) EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.

▼B

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/464/EF anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 8.

Det i artikel 5, stk. 6, omhandlede tidsrum er på otte uger.

3. Udvalget vedtager sin egen forretningsorden.

Artikel 24

Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne kan indtil 1. februar 2002 fortsat udstede, anerkende og påtegne beviser i henhold til de bestemmelser, der var gældende før 1. februar 1997 for søfarende, som påbegyndte godkendt fartstid i søgående skibe og et godkendt uddannelsesprogram eller et godkendt uddannelseskursus før 1. august 1998.

2. Medlemsstaterne kan indtil 1. februar 2002 fortsat forlænge og forny beviser og påtegninger i henhold til de bestemmelser, der var gældende før 1. februar 1997.

3. Hvis en medlemsstat i henhold til artikel 11 genudsteder eller forlænger gyldigheden af et bevis, som den oprindeligt udstedte i henhold til de betingelser, der var gældende før 1. februar 1997, kan medlemsstaten frit ændre tonnagegrænsen på det oprindelige bevis som følger:

1) »200 bruttoregistertons« kan udskiftes med »en bruttotonnage på 500«, og

2) »1 600 bruttoregistertons« kan udskiftes med »en bruttotonnage på 3 000«.

Artikel 25

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser i henhold til artikel 1, 3, 5, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, artikel 18, stk. 3 og 4, artikel 19, 20, 21 og 24 samt bilag I og II, og skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for anvendelse af disse sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Artikel 26

Meddelelse

Medlemsstaterne meddeler omgående Kommissionen teksten til alle de bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 27

Ophævelse

1. Direktiv 94/58/EF som ændret ved det i bilag III, del A, anførte direktiv ophæves, dog uden at medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til gennemførelsesfrister i bilag III, del B, berøres heraf.

2. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag IV anførte sammenligningstabel.

▼B

Artikel 28

Ikrafttræden

Nærværende direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 29

Modtagere

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

UDDANNELSESKRAV I STCW-KONVENTIONEN, SOM DER ER HENVIST TIL I ARTIKEL 3

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

1. De reglementer, der henvises til i dette bilag, suppleres af de obligatoriske bestemmelser i del A i STCW-koden, med undtagelse af kapitel VIII, reglement VIII/2.

   Enhver henvisning til et krav i et reglement er også henvisning til det tilsvarende afsnit i del A i STCW-koden.

▼M4

1a. Medlemsstaterne sikrer, at søfarende i overensstemmelse med kravene i STCW-kodens afsnit A-II/1, A-III/1, A-IV/2 og A-II/4 har tilstrækkelige sprogkundskaber til, at de kan udføre deres erhvervsopgaver om bord på et skib, der fører en værtsmedlemsstats flag.

▼B

2. Del A i STCW-koden indeholder uddannelses- og kvalifikationskrav, som skal opfyldes af personer, der ansøger om udstedelse og fornyelse af beviser i henhold til STCW-konventionens bestemmelser. For at klargøre forbindelsen mellem bestemmelserne for udstedelse af alternative beviser i kapitel VII og bestemmelserne for udstedelse af beviser i kapitel II, III og IV grupperes de færdigheder, der specificeres i uddannelses- og kvalifikationskravene, i følgende syv funktioner:

   1) navigation

   2) lastbehandling og stuvning

   3) kontrol af skibsoperationen og af ombordværendes sikkerhed

   4) driftovervågnng og kontrol af maskineri

   5) driftovervågning og kontrol af elektriske og elektroniske systemer

   6) vedligeholdelse og reparation

   7) radiokommunikation

   på følgende ansvarsniveau:

   1) lederniveau

   2) operatørniveau

   3) assistentniveau.

   Funktioner og ansvarsniveau angives ved undertitel i oversigterne over uddannelses- og kvalifikationskrav i kapitel II, III og IV i STCW-kodens del A.

KAPITEL II

SKIBSFØRER — DÆKKET

Reglement II/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

1. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 18 år

2.2. have mindst et års godkendt fartstid i søgående skibe som del af et godkendt uddannelsesprogram, som inkluderer uddannelse om bord i henhold til kravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden, og som er dokumen-

▼B

teret i en godkendt uddannelsesbog, eller have mindst tre års godkendt fartstid i søgående skibe

2.3. under den påkrævede fartstid have forrettet mindst seks måneders vagttjeneste på broen under opsyn af skibsføreren eller en kvalificeret officer

2.4. opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet

2.5. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/1 i STCW-koden.

Reglement II/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover

1. Enhver fører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage på 3 000 eller derover skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have følgende godkendte fartstid i søgående skibe i den egenskab:

2.1.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand i mindst 12 måneder

2.1.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører i mindst 36 måneder, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand

2.2. have fuldendt godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage på 3 000 eller derover.

Skibsfører og overstyrmand i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000

3. Enhver skibsfører og overstyrmand i et søgående skib med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000 skal være i besiddelse af behørigt bevis.

4. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

4.1. for erhvervelse af bevis som overstyrmand opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover

4.2. for erhvervelse af bevis som skibsfører opfylde kravene som vagthavende navigatør i skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover og have godkendt fartstid i søgående skibe på mindst 36 måneder i den egenskab, dog således, at dette tidsrum kan nedsættes til mindst 24 måneder, hvis mindst 12 måneder af fartstiden er erhvervet som overstyrmand

4.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/2 i STCW-koden for skibsførere og overstyrmænd i skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

Reglement II/3

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende navigatør og som fører af skibe med en bruttotonnage under 500

Skibe, der ikke sejler i kystfart

1. Enhver vagthavende navigatør, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover.

2. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, som ikke sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis for tjeneste som skibsfører på skibe med en bruttotonnage mellem 500 og 3 000.

▼B

Skibe, der sejler i kystfart

Vagthavende navigatør

3. Enhver vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

4. Enhver, der ansøger om bevis som vagthavende navigatør i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart, skal:

4.1. være mindst 18 år

4.2. have afsluttet:

4.2.1. særlig uddannelse, herunder en hensigtsmæssig periode af fartstid i søgående skibe efter myndighedernes krav, eller

4.2.2. godkendt dækstjeneste i søgående skibe i mindst tre år

4.3. opfylde de gældende bestemmelser i reglementerne i kapitel IV med henblik på udførelse af radiotejeneste i henhold til radioreglementet

4.4. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for vagthavende navigatører på skibe med en bruttotonnage under 500, der sejler i kystfart.

Skibsfører

5. Enhver skibsfører, der gør tjeneste i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

6. Enhver, der ansøger om bevis som skibsfører i et søgående skib med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart, skal:

6.1. være mindst 20 år

6.2. have godkendt fartstid på mindst 12 måneder som vagthavende navigatør

6.3. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-II/3 i STCW-koden for førere af skibe med en bruttotonnage under 500, der går i kystfart.

7. Undtagelser

Myndighederne kan, såfremt de skønner, at et skibs størrelse og forholdene på dets rejse er således, at anvendelsen af alle kravene i dette reglement og i afsnit A-II/3 i STCW-koden ville være urimelig eller praktisk uigennemførlig, i tilsvarende omfang fritage føreren og vagthavende navigatør i et sådant skib eller klasse af skibe fra at opfylde visse af kravene under hensyntagen til sikkerheden for alle skibe, der sejler i samme farvand.

Reglement II/4

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i brovagten

1. Enhver menig, der indgår i brovagten på et søgående skib med en bruttotonnage på 500 eller derover, og som ikke er under uddannelse, eller hvis pligter under brovagten er af ufaglært art, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 16 år

2.2. have afsluttet:

2.2.1. godkendt fartstid i søgående skibe med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller

2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder godkendt fartstid på mindst to måneder i et søgående skib

2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i asfsnit A-II/4 i STCW-koden.

3. Den ved underafsnit 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til brovagten og

▼B

skal udføres under direkte opsyn af skibsføreren, den vagthavende navigatør eller en kvalificeret menig.

4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling på dækket, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL III

MASKINAFDELING

Reglement III/1

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer i et bemandet maskinrum eller som tilsynshavende maskinofficer i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver vagthavende maskinofficer i et bemandet maskinrum eller den tilsynshavende maskinofficer i et periodisk ubemandet maskinrum i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, skal være i besiddelse af et behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 18 år

2.2. have afsluttet mindst seks måneders fartstid på et søgående skib i maskinafdelingen i henhold til afsnit A-III/1 i STCW-koden, og

2.3. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring på mindst 30 måneder, herunder uddannelse om bord, som er dokumenteret i en godkendt uddannelsesbog, og som opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/1 i STCW-koden.

Reglement III/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse, af bevis som maskinchef og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover

1. Enhver maskinchef og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og

2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer

2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 36 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder som ansvarshavende maskinofficer efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og

2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/2 i STCW-koden.

Reglement III/3

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som maskinchef og første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er mellem 750 kW og 3 000 kW

1. Enhver maskinchef og første maskinmester i et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på mellem 750 kW og 3 000 kW skal være i besiddelse af behørigt bevis.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

▼B

2.1. opfylde kravene for erhvervelse af bevis som vagthavende maskinofficer, og

2.1.1. for erhvervelse af bevis som første maskinmester have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe som maskinassistent eller maskinofficer

2.1.2. for erhvervelse af bevis som maskinchef have mindst 24 måneders godkendt fartstid i søgående skibe, heraf mindst 12 måneder efter at have opfyldt betingelserne for at erhverve bevis som første maskinmester, og

2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/3 i STCW-koden.

3. Enhver maskinofficer, som opfylder betingelserne for at gøre tjeneste som første maskinmester i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er på 3 000 kW eller derover, er berettiget til at gøre tjeneste som maskinchef i skibe, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er under 3 000 kW, såfremt mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skib er erhvervet som ansvarshavende maskinofficer, og beviset bærer en påtegnelse om dette.

Reglement III/4

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som menig, der indgår i maskinvagten i et bemandet maskinrum, eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum

1. Enhver menig, der indgår i maskinvagten eller som pålægges at udføre hverv i et periodisk ubemandet maskinrum på et søgående skib, hvor hovedmaskineriets fremdrivningseffekt er 750 kW eller derover, undtagen menige under uddannelse og menige, hvis pligter er af ufaglært art, skal være i besiddelse af behørigt bevis til at udføre disse hverv.

2. Enhver, der ansøger om bevis, skal:

2.1. være mindst 16 år

2.2. have afsluttet:

2.2.1. godkendt fartstjeneste med mindst seks måneders uddannelse og erfaring, eller

2.2.2. særlig uddannelse, enten før første udmønstring eller om bord i et skib, herunder tjeneste på mindst to måneder i et søgående skib

2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A-III/4 i STCW-koden.

3. Den ved underafsnit 2.2.1 og 2.2.2 krævede fartstid, uddannelse og erfaring skal erhverves under udførelse af hverv i tilknytning til maskinvagten, og skal udføres under direkte opsyn af en kvalificeret maskinofficer eller en kvalificeret menig.

4. En søfarende kan af medlemsstaten anses for at have opfyldt kravene i dette reglement, hvis han har gjort tjeneste i en stilling i maskinafdelingen, hvortil der stilles tilsvarende krav, i mindst et år inden for de sidste fem år forud for STCW-konventionens ikrafttræden i den pågældende medlemsstat.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OG RADIOPERSONEL

Forord

Oligatoriske forskrifter for vagthold ved radiostationer findes i radioreglementet og i SOLAS-konventionen med ændringer. Forskrifter for vedligeholdelse af radiostationer findes i SOLAS-konventionen med ændringer samt i de retningslinjer, der er vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation.

▼B

Reglement IV/1

Anvendelse

1. Med forbehold af stk. 3 skal bestemmelserne i dette kapitel finde anvendelse på radiopersonellet i et skib, der sejler under det globale maritime nød- og sikkerhedssystem (GMDSS) som foreskrevet i SOLAS-konventionen med ændringer.

2. Indtil den 1. februar 1999 skal radiopersonel på skibe, der opfylder bestemmelserne i SOLAS-konventionen, i kraft umiddelbart forud for 1. februar 1992, overholde bestemmelserne i STCW-konventionen, i kraft forud for 1. december 1992.

3. Radiopersonel på skibe, som ikke er forpligtet til at opfylde bestemmelserne i GMDSS i kapitel IV i SOLAS-konventionen, skal ikke opfylde bestemmelserne i dette kapitel. Radiopersonel på disse skibe skal dog overholde radioreglementet. Myndighederne skal sikre, at forskriftsmæssige beviser i henhold til radioreglementet udstedes til eller anerkendes for sådant radiopersonel.

Reglement IV/2

Obligatoriske minimumskrav for erhvervelse af bevis som GMDSS-radiopersonel

1. Enhver person, der har ansvaret for eller udfører radiotjeneste på et skib, der skal deltage i GMDSS, skal være i besiddelse af behørigt GMDSS-certifikat, som er udstedt af eller anerkendt af myndighederne i henhold til bestemmelserne i radioreglementet.

2. Enhver, der ansøger om bevis i henhold til dette reglement til tjeneste i et skib, der i henhold til SOLAS-konventionen med ændringer skal være udstyret med radioinstallation, skal:

2.1. være mindst 18 år

2.2. have afsluttet godkendt uddannelse og oplæring og opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i afsnit A/IV-2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÆRLIGE UDDANNELSESKRAV TIL PERSONEL I SÆRLIGE TYPER SKIBE

Reglement V/1

Obligatoriske minimumskrav vedrørende uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer og menige i tankskibe

1. Officerer og menige, som pålægges særlige hverv og ansvar i forbindelse med ladning og lastbehandlingsudstyr i tankskibe, skal have gennemført et godkendt landbaseret brandslukningskursus samt den i henhold til reglement VI/1 påkrævede uddannelse og skal have afsluttet:

1.1. mindst tre måneders godkendt fartstid til søs i tanksibe med henblik på at opnå tilstrækkeligt kendskab til sikker driftspraksis, eller

1.2. et godkendt orienteringskursus om tankskibe omfattende mindst den undervisningsplan for dette emne, der findes i afsnit A-V/1 i STCW-koden

mundighederne kan eventuelt acceptere en fartstid under opsyn, som er kortere end i underpunkt 1.1, forudsat at:

1.3. den accepterede periode er på mindst en måned

1.4. tankskibet har en bruttotonnage på under 3 000

1.5. varigheden af hver rejse, som tankskibe foretager i løbet af perioden, ikke er på over 72 timer

1.6. tankskibets driftsforhold, antallet af rejser og losnings- og lastningsoperationer i perioden muliggør opnåelse af samme viden og erfaring.

▼B

2. Fører, maskinchef, overstyrmand, første maskinmester og enhver anden person med direkte ansvar for lastning, losning og kontrol med lasten i transit eller håndtering af lasten skal ud over opfyldelse af kravene i underpunkt 1.1 og 1.2 have:

2.1. tilstrækkelig erfaring med deres pligter om bord på det tankskib, de gør tjeneste på

2.2. gennemgået et godkendt, specialiseret uddannelsesprogram, som mindst omfatter de emner i afsnit A-V/1 i STCW-koden, som er relevante for de tanksibe, der gør tjeneste på, hvad enten det drejer sig om olietankskibe, kemikalietankskibe eller gastankskibe.

3. Indtil to år efter ikrafttrædelsen af STCW-konventionen i en medlemsstat vil en søfarende kunne anses for at have opfyldt kravene i underpunkt 2.2, hvis han har gjort tjeneste i en relevant stilling om bord på den pågældende type tankskib i et tidsrum af mindst et år inden for de forudgående fem år.

4. Myndighederne skal sikre, at der udstedes et behørigt bevis til skibsførere og officerer, som er kvalificerede i henhold til punkt 1 og 2, eller at et eksisterende bevis påtegnes forskriftsmæssigt. Der udstedes bevis til enhver menig, der er kvalificeret hertil.

Reglement V/2

Obligatoriske minimuskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på ro-ro-passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart. Myndighederne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på ro-ro-passagerskibe i indenrigsfart.

2. Søfarende skal, før de tildeles hverv om bord på ro-ro-passagerskibe, have gennemført den i punkt 4 til 8 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.

3. Søfarende, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 4, 7 og 8, skal mindst hver femte år gennemgå relevante genopfriskningskurser ►M3 eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år ◄.

4. Skibsførere, officerer og andet personale, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagere i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have fuldført uddannelse i »crowd management« som specificeret i afsnit A-V/2, i STCW-koden.

5. Skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført orienteringsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 2, i STCW-koden.

6. Personale, som direkte betjener passagerer i passageromraderne om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 3, i STCW-koden.

7. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og alle, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, for losning, lastning eller sikring af lasten, eller for lukning af åbninger i skroget om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i passagersikkerhed, lastsikkerhed og skrogintegritet som specificeret i afsnit AV-V/2, stk. 4, i STCW-koden.

8. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og enhver person, der har ansvaret for passagernes sikkerhed i nødsituationer om bord på ro-ro-passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i krisestyring (»crisis management«) og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/2, stk. 5, i STCW-koden.

9. Administrationen skal sikre, at alle, der gennemfører uddannelsen og som er kvalificeret i henhold til bestemmelserne i dette reglement, modtager skriftligt bevis derfor.

▼M3

Reglement V/3

Obligatoriske minimumskrav til uddannelse og kvalifikationer for skibsførere, officerer, menige og andet personale på andre passagerskibe end ro-ro-passagerskibe

1. Dette reglement gælder for skibsførere, officerer, menige og andet personale om bord på andre passagerskibe end ro-ro-passagerskibe i udenrigsfart. Myndighederne fastsætter, hvorvidt disse krav gælder for personale på passagerskibe i indenrigsfart.

2. Søfarende skal, før de tildeles hverv om bord på passagerskibe, have gennemført den i punkt 4 til 8 krævede uddannelse i henhold til deres stilling, pligter og ansvar.

3. Søfarende, som skal gennemgå den obligatoriske uddannelse i henhold til punkt 4, 7 og 8, skal mindst hver femte år gennemgå relevante genopfriskningskurser eller kunne fremlægge bevis for at have opnået det krævede kvalifikationsniveau inden for de foregående fem år.

4. Personel, som på mønstringsrullen er udpeget til at assistere passagerer i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal have fuldført uddannelse i »crowd management« som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 1, i STCW-koden.

5. Skibsførere, officerer og andet personale, som er tildelt specifikke opgaver og ansvar om bord på passagerskibe, skal have gennemført orienteringsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 2, i STCW-koden.

6. Personale, som direkte betjener passagerer i passageromrâderne om bord på passagerskibe, skal have gennemført sikkerhedsuddannelse som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 3, i STCW-koden.

7. Skibsførere, overstyrmænd og alle, der har umiddelbart ansvar for indskibning og udskibning af passagerer, skal have gennemført godkendt uddannelse i passagersikkerhed som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 4, i STCW-koden.

8. Skibsførere, overstyrmænd, maskinchefer, førstemaskinmestre og enhver person, der har ansvaret for passagernes sikkerhed i nødsituationer om bord på passagerskibe, skal have gennemført godkendt uddannelse i krisestyring (»crisis management«) og menneskelig adfærd som specificeret i afsnit A-V/3, stk. 5, i STCW-koden.

9. Myndighederne skal sikre, at alle, der gennemfører uddannelsen, og som er kvalificeret i henhold til bestemmelserne i dette reglement, modtager skriftligt bevis derfor.

▼B

KAPITEL VI

NØDSITUATIONER, SIKKERHED PÅ ARBEJDSPLADSEN, SYGDOMSBEHANDLING OG OVERLEVELSESFUNKTIONER

Reglement VI/1

Obligatoriske minimumskrav for orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse og intruktion for alle søfarende

Søfarende skal modtage orientering og grundlæggende sikkerhedsuddannelse eller instruktion i henhold til afsnit A-VI/1 i STCW-koden og skal opfylde de forskriftsmæssige uddannelses- og kvalifikationskrav.

Reglement VI/2

Obligatoriske minimumskrav for udstedelse af duelighedsbevis i betjening af redningsflåder, redningsbåde, MOB-både og »fast rescue boats« (FRB)

1. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra »fast rescue boats« (FRB), skal:

▼B

1.1. være mindst 18 år

1.2. have mindst 12 måneders godkendt fartstid i søgående skibe eller have deltaget i et godkendt uddannelseskursus og have mindst seks måneders godkendt fartstid i søgående skibe, og

1.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 1-4, i STCW-koden.

2. Enhver, der ansøger om duelighedsbevis i betjening af hurtige redningsbåde, skal:

2.1. være i besiddelse af duelighedsbevis i betjening af redningsbåde og -flåder og MOB-både, bortset fra »fast rescue boats« (FRB)

2.2. have deltaget i et godkendt uddannelseskursus, og

2.3. opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene for duelighedsbevis i betjening af »fast rescue boats« (FRB) i henhold til afsnit A-VI/2, stk. 5-8, i STCW-koden.

Reglement VI/3

Obligatoriske miniumumskrav for avanceret uddannelse i brandbekæmpelse

1. Søfarende, der er udpeget til at tilrettelægge brandbekæmpelsesoperationer, skal med positivt resultat have gennemført avanceret uddannelse i brandbekæmpelsesteknikker med særlig vægt på tilrettelæggelse, taktik og ordregivning i henhold til bestemmelserne i afsnit A-VI/3 i STCW-koden, og de skal opfylde de heri specificerede uddannelses- og kvalifikationskrav.

2. Hvis avanceret uddannelse i brandbekæmpelse ikke er inkluderet i kravene for det pågældende bevis, skal der udstedes et særligt bevis eller andet skriftligt vidnesbyrd, der viser, at indehaveren har deltaget i et avanceret kursus i brandbekæmpelse.

Reglement VI/4

Obligatoriske minimumskrav til førstehjælp og sygdomsbehandling

1. Søfarende, der er udpeget til at give førstehjælp om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i førstehjælp som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 1, 2 og 3, i STCW-koden.

2. Søfarende, der er udpeget til at tage sig af sygdomsbehandling om bord, skal opfylde uddannelses- og kvalifikationskravene i sygdomsbehandling om bord som fastsat i afsnit A-VI/4, stk. 4, 5 og 6, i STCW-koden.

3. Hvis uddannelse i førstehjælp eller sygdomsbehandling ikke indgår i kravene for det pågældende bevis, skal der udstedes et særlig bevis eller skriftligt vidnesbyrd, som viser, at indehaveren har deltaget i et kursus i førstehjælp eller i sygdomsbehandling.

KAPITEL VII

UDSTEDELSE AF ALTERNATIVE BEVISER

Reglement VII/1

Udstedelse af alternative beviser

1. Uanset kravene for udstedelse af beviser i kapitel II og III i dette bilag kan medlemsstaterne vælge at udstede eller autorisere udstedelse af andre beviser end de i disse kapitler nævnte, forudsat at:

1.1. de funktioner og ansvarsniveauer, beviserne og påtegningerne gælder for, vælges fra og er identiske med funktioner og ansvarsniveauer i afsnit A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 og A-IV/2 i STCW-koden

1.2. ansøgerne har gennemført godkendt uddannelse og opfylder uddannelses- og kvalifikationskravene i de relevante afsnit i STCW-koden og i afsnit

▼B

A-VII/1 i koden for de funktioner og niveauer, der står i beviserne og påtegningerne

1.3. ansøgerne har gennemført godkendt fartstid i søgående skibe svarende til udførelse af de funktioner og de niveauer, der fremgår af beviset. Varigheden af fartstiden til søs skal mindst svare til varigheden af fartstiden til søs i kapitel II og III i dette bilag. Fartstiden til søs skal dog mindst være som krævet i afsnit A-VII/2 i STCW-koden

1.4. ansøgere, som skal foretage navigation på operationelt niveau, skal opfylde de gældende krav i reglementerne i kapitel IV for udførelse af foreskrevet radiotjeneste i henhold til radioreglementet

1.5. beviserne udstedes i henhold til kravene i artikel 11 og bestemmelserne i kapitel VII i STCW-koden.

2. Intet bevis skal udstedes i henhold til dette kapitel medmindre medlemsstaten har meddelt Kommissionen de oplysninger, der kræves i henhold til STCW-koden.

Reglement VII/2

Udstedelse af beviser til søfarende

Enhver søfarende, som udfører en funktion eller en gruppe funktioner som specificeret i tabel A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapitel II eller i tabel A-III/1, A-III/2 eller A-III/4 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden, skal være i besiddelse af behørigt bevis.

Reglement VII/3

Principper for udstedelse af alternative beviser

1. En medlemsstat, som vælger at udstede eller autorisere udstedelse af alternative beviser, skal sikre, at følgende principper overholdes:

1.1. En ordning for alternative beviser må kun indføres, hvis den sikrer sikkerhed til søs og forureningsforebyggelse mindst svarende til de øvrige kapitler.

1.2. Enhver ordning for alternative beviser skal sikre, at disse beviser er indbyrdes udskiftelige med beviser udstedt i henhold til de andre kapitler.

2. Udskiftelighedsprincippet i punkt 1 skal sikre:

2.1. at søfarende, der har modtaget bevis i henhold til ordningerne i kapitel II og/eller III, og søfarende, som har modtaget bevis i henhold til kapitel VII, kan arbejde på skibe, som har en traditionel ordning eller en anden ordning om bord

2.2. at søfarende ikke uddannes med henblik på specifikke ordninger om bord således, at de ikke er i stand til at bruge deres færdigheder andetsteds.

3. Når et bevis udstedes i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, skal der tages hensyn til følgende pricipper:

3.1. Udstedelse af alternative beviser må ikke som sådan anvendes til at:

3.1.1. reducere antallet af besætningsmedlemmer om bord

3.1.2. sænke fagets niveau eller gøre søfarende »mindre faglærte«

3.1.3. berettige, at en og samme bevisindehaver pålægges kombineret maskin- og dæksvagt på en og samme vagt.

3.2. Den person, der fører kommandoen, er skibsføreren; skibsførerens og andres retsstilling og beføjelser må ikke påvirkes negativt ved indførelse af en ordning for alternative beviser.

4. Principperne i punkt 1 og 2 i dette reglement skal sikre, at både dæks- og maskinofficerer bibeholder deres kompetence.

▼M2

BILAG II

KRITERIER FOR ANERKENDELSE AF TREDJELANDE, DER HAR UDSTEDT ET BEVIS, ELLER UNDER HVIS MYNDIGHED ET BEVIS ER UDSTEDT, SOM ANFØRT I ARTIKEL 18, STK. 3, LITRA a)

1. Tredjelandet skal være part i STCW-konventionen.

2. IMO's Komité for Sikkerhed til Søs skal have fastslået, at tredjelandet har vist, at det har givet fuld virkning til bestemmelserne i STCW-konventionen.

3. Kommissionen bistået af agenturet og i påkommende fald med deltagelse af de berørte medlemsstater skal ved hjælp af alle nødvendige foranstaltninger, der kan omfatte inspektion af faciliteter og procedurer, have konstateret, at kravene vedrørende uddannelse og kvalifikationer, udstedelse og påtegning af beviser og registrering fuldt ud er overholdt, og at der er udarbejdet et kvalitetsstyringssystem i henhold til kravene i reglement I/8 i STCW-konventionen.

4. Medlemsstaten er ved at forhandle en aftale med den pågældende medlemsstat om, at der straks vil blive givet meddelelse om enhver vigtig ændring vedrørende uddannelse og bevisudstedelse, der foretages i overensstemmelse med STCW-konventionen.

5. Medlemsstaten har indført foranstaltninger for at sikre, at søfarende, som med henblik på anerkendelse fremlægger beviser for funktioner på ledelsesniveau, har tilstrækkeligt kendskab til den del af medlemsstatens søfartslovgivning, som er relevant for de arbejdsopgaver, de har ret til at udføre.

6. Hvis en medlemsstat ønsker at supplere overholdelsesvurderingen for et tredjeland ved at vurdere bestemte søfartsskoler, sker dette i henhold til bestemmelserne i afsnit A-I/6 i STCW-koden.

▼B

BILAG III

DEL A

Ophævet direktiv med dets ændringer

(jf. artikel 27)

Rådets direktiv 94/58/EF (EFT L 319 af 12.12.1994, s. 28)

Rådets direktiv 98/35/EF (EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1).

DEL B

Frist for indførsel i national lovgivning

(jf. artikel 27)

Direktiv	Seneste gennemførelsesdato
94/58/EF	31. december 1995
98/35/EF	25. maj 1999

▼B

BILAG IV

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 94/58/EF	Nærværende direktiv
Artikel 1	Artikel 2
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 3a, stk. 1, 2 og 3	Artikel 5, stk. 1, 2 og 3
Artikel 3a, stk. 4, nr. 1	Artikel 5, stk. 4, litra a)
Artikel 3a, stk. 4, nr. 2	Artikel 5, stk. 4, litra b)
Artikel 3a, stk. 5 og 6	Artikel 5, stk. 5 og 6
Artikel 3a, stk. 7, nr. 1, 2 og 3	Artikel 5, stk. 7, litra a), b) og c)
Artikel 3a, stk. 8, 9 og 10	Artikel 5, stk. 8, 9 og 10
Artikel 4, litra a) til z)	Artikel 1, nr. 1 til 26
Artikel 4, litra aa)	Artikel 1, nr. 27
Artikel 4, litra ab)	Artikel 1, nr. 28
Artikel 4, litra ac)	Artikel 1, nr. 29
Artikel 4, litra ad)	Artikel 1, nr. 30
Artikel 4, litra ae)	Artikel 1, nr. 31
Artikel 5	Artikel 6
Artikel 5a	Artikel 7
Artikel 5b, stk. 1 og 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 5b, stk. 3, nr. 1, 2 og 3	Artikel 8, stk. 3, litra a), b) og c)
Artikel 5b, stk. 4	Artikel 8, stk. 4
Artikel 5c, stk. 1, nr. 1 til 4	Artikel 9, stk. 1, litra a) til d)
Artikel 5c, stk. 2, nr. 1, 2 og 3	Artikel 9, stk. 2, litra a), b) og c)
Artikel 5c, stk. 3	Artikel 9, stk. 3
Artikel 5d, stk. 1 og 2	Artikel 10, stk. 1 og 2
Artikel 5d, stk. 3, nr. 1 til 5	Artikel 10, stk. 3, litra a) til e)
Artikel 5d, stk. 4, nr. 1 og 2	Artikel 10, stk. 4, litra a) og b)
Artikel 5e, stk. 1, nr. 1 og 2	Artikel 11, stk. 1, litra a) og b)
Artikel 5e, stk. 2 til 5	Artikel 11, stk. 2 til 5
Artikel 5f, stk. 1, nr. 1, 2 og 3	Artikel 12, stk. 1, litra a), b) og c)
Artikel 5f, stk. 2	Artikel 12, stk. 2
Artikel 5g, stk. 1, nr. 1 til 5	Artikel 13, stk. 1, litra a) til e)
Artikel 5g, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 5g, stk. 3, nr. 1	Artikel 13, stk. 3, litra a)
Artikel 5g, stk. 3, nr. 1, 1.1 og 1.2	Artikel 13, stk. 3, litra a), nr. i) og ii)
Artikel 5g, stk. 3, nr. 2	Artikel 13, stk. 3, litra b)
Artikel 5h	Artikel 14
Artikel 6	Artikel 15
Artikel 7	Artikel 16
Artikel 8, nr. 1, 2 og 3	Artikel 17, litra a), b) og c)
Artikel 8, nr. 3, litra a) til e)	Artikel 17, litra c), nr. i) til v)

▼B

Direktiv 94/58/EF	Nærværende direktiv
Artikel 8, nr. 4, 5 og 6	Artikel 17, litra d), e) og f)
Artikel 9	Artikel 18
Artikel 10	Artikel 19
Artikel 10 a	Artikel 20
Artikel 11	Artikel 21
Artikel 12	Artikel 22
Artikel 13	Artikel 23
Artikel 13a	Artikel 24
—	Artikel 25 ([1])
Artikel 14	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
—	Artikel 29
Bilag I	Bilag I
Bilag II	Bilag II
—	Bilag III
—	Bilag IV

([1]) Direktiv 98/35/EF, artikel 2, stk. 3.